

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ Ν.ΓΛΩΣΣΑΣ & ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΓΕΛ 2023**Θέμα Α****A1.**

Στο κείμενο επισημαίνεται η κοινωνική θέση της γυναίκας. Διαχρονικά η αξία της του γυναικείου φύλου ήταν υποτιμημένη ακόμα και από τους διανοούμενους. Μέχρι τον εικοστό αιώνα το ζήτημα της ισότητας δεν περιλάμβανε τις γυναίκες. Συνέπεια όλων αυτών ήταν η άσκηση κάθε μορφής βίας εις βάρος τους. Αλλά και στον δυτικό κόσμο, παρά τη θεσμοθέτηση της προστασίας τους, η παραβίαση των δικαιωμάτων τους δεν αποτρέπει τα φαινόμενα βίας εναντίον τους. Στόχος πρέπει να είναι, σύμφωνα με τον συγγραφέα, η παραδοχή της μεγαλύτερης αδικίας στην ανθρωπότητα και η επικράτηση της δικαιοσύνης.

Θέμα Β**B1)**

1. - Γ
2. - Γ
3. - Β
4. - Β
5. - Α

B2)

Προφανώς= βεβαίωση, έμφαση

Όμως= αντίθεση

Δηλαδή= επεξήγηση

Επειδή= αιτιολόγηση

Όστε= συμπέρασμα/ αποτέλεσμα

Στο κείμενο 2 η αρθρογράφος επιχειρώντας να διακρίνει και να παραλληλίσει τις διαφορές μεταξύ φεμινισμού και νεοφεμινισμού επιστρατεύεται μια σειρά από διαρθρωτικές λέξεις. Μέσω της βεβαιωτικής λέξης **προφανώς** παραδέχεται πως παρατηρούνται διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών και ταυτόχρονα μέσω της λέξης όμως υπογραμμίζει τη θέση της κατά των έμφυλων διακρίσεων. Η επεξήγηση είναι απαραίτητη («Είμαι **δηλαδή** ένας άνθρωπος») καθώς τεκμηριώνεται η άποψη της αρθρογράφου. Ο αιτιολογικός σύνδεσμος **επειδή** χρησιμοποιείται για να δηλώσει την αιτία ύπαρξης έμφυλων διακρίσεων. Στο τέλος της παραγράφου η

συμπερασματική λέξη **ώστε** επιλέγεται για να δηλωθεί από τη συγγραφέα του κειμένου πού οδηγείται ο δημόσιος διάλογος περί ταυτοτήτων.

B3. α

Πράγματι, πρόθεση του Σ. Τσακουράκη στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου Ι είναι να ευαισθητοποιήσει σχετικά με την έμφυλη βία.

Οι γλωσσικές επιλογές με τις οποίες επιτυγχάνεται η πρόθεσή του είναι:

- ✓ Αξιοποιείται **υποτακτική έγκλιση** («να συμπονούμε», «να προσπαθούμε να οραματιζόμαστε») για να εκφράσει την επιθυμία και την προσδοκία του να αναλογιστούμε την ευθύνη μας και να προτρέψει ώστε να υπάρξει κινητοποίηση.
- ✓ Γίνεται χρήση **υπερθετικού βαθμού** («τη μεγαλύτερη αδικία από καταβολής κόσμου») ώστε να τονίσει τη σπουδαιότητα και η τραγικότητα του ζητήματος βάσει της διαιώνισής του.
- ✓ **Υπερβολή** («από καταβολής κόσμου»), ώστε να αποδώσει με έμφαση τη διαχρονικότητα του προβλήματος
- ✓ **Α' πληθυντικό πρόσωπο** («συμπονούμε», «προσπαθούμε», «οραματιζόμαστε»): ο συντάκτης εντάσσει τον εαυτό του στο σύνολο της κοινωνίας που με αίσθημα συλλογικής ευθύνης οφείλει να αντιμετωπίσει τις αδικίες εις βάρος των γυναικών, ενώ παράλληλα, δημιουργεί γέφυρα επικοινωνίας με τον αναγνώστη
- ✓ **Α' ενικό ρηματικό πρόσωπο («Ξέρω»)** προσωπικό ύφος και εξομολογητική διάθεση, παραθέτει τις απόψεις του σχετικά με τις καθιερωμένες ημέρες μνήμης.
- ✓ Η **αντίθεση** μεταξύ της παρούσας προσέγγισης με ημέρες μνήμης και της ανάγκης εκ νέου κινητοποίησης «Σήμερα, όμως»
- ✓ **Λέξεις με συναισθηματική φόρτιση** («ενοχή», «δικαιοσύνη») ευαισθητοποιώντας σχετικά με τα στάδια που προβλέπονται για την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας
- ✓ **Ομοιοτέλετο σχήμα** «να αναλογιζόμαστε... και να προσπαθούμε να οραματιζόμαστε»

(ΑΡΚΟΥΣΕ Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ 2 ΓΛΩΣΣΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ)

B3β

Σύμφωνα με την Κανόν, ο κλασικός φεμινισμός διαφέρει επί της ουσίας από τον νεοφεμινισμό. Υπογραμμίζεται, δηλαδή, ότι ο κλασικός φεμινισμός φέρεται να ξεκίνησε ως κίνημα με διαφορετική κατεύθυνση («ο φεμινισμός είναι ένα κίνημα χαρούμενο, ένα κίνημα που ωθεί τις γυναίκες να αποκτήσουν περισσότερη ισχύ, να διεκδικούν την ισότητά τους με τους άνδρες») ως ένα κίνημα που επιμένει στο δικαίωμα της ελευθερίας και της δυνατότητας να αλλάξουν τα πράγματα για τα δύο φύλα. Ωστόσο ο νεοφεμινισμός φαίνεται να συνδέεται με θεωρίες ταυτότητας φύλου, κατά τις οποίες το φύλο προσδιορίζει τον κοινωνικό ρόλο του ατόμου και θυματοποιεί τη γυναίκα. Μέσω της αντίθεσης αυτής- με σημείο αναφοράς τα χαρακτηριστικά που μπορούμε να αλλάξουμε σχετικά με το φύλο - η Κανόν φωτίζει τα χαρακτηριστικά κλασικού φεμινισμού και νεοφεμινισμού μέσω της αντίθεσής τους, καθιστά σαφή την αποστασιοποίησή της από την άποψη του νεοφεμινισμού και αποτρέπει τη σύγχυση μεταξύ των δύο αυτών εννοιών, καθιστώντας την έννοια του πιο εύληπτη.

Θέμα Γ

Στο διήγημα ο πρωταγωνιστής εξομολογείται ένα βαθύ αίσθημα αδιεξόδου και απόγνωσης που βιώνει εξαιτίας της απόλυσής του από την εργασία του και της αδυναμίας του να το αποκαλύψει στη σύντροφό του. Στο πρόσωπο του κεντρικού ήρωα αποτυπώνεται ο τρόπος που διαμορφώθηκε η κοινωνική του συμπεριφορά και η ανεπαρκής αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής του μέσα από την **εικονοποίηση** της καθημερινότητάς του. Η συναισθηματική του συντριβή αποδίδεται αρχικά με μία **παρομοίωση** («οι σταγόνες έσκαγαν με δύναμη στο παμπρίζ σαν αλεξιπτωτιστές...») και αποκτά στη συνέχεια εξομολογητική, προσωπική διάσταση («Μπλοκαρισμένος στο φανάρι του Attica, κοίταξα...») με τον **εσωτερικό του μονόλογο σε α' ενικό πρόσωπο**. Με έντονα **περιγραφικό και εικονοπλαστικό λόγο αφηγείται** το δράμα της καθημερινότητάς του για τρεις περίπου εβδομάδες, που περιπλανιέται στους δρόμους με το αυτοκίνητό του, και ψεύδεται πως όλα είναι φυσιολογικά, γιατί δεν έχει το κουράγιο να επικοινωνήσει με τη γυναίκα του το πρόβλημά του («να φανώ άντρας, να πάσω να κρύβομαι ... να της πω το και το»). Η προβληματική κοινωνικοποίηση του ήρωα αποδίδεται και με **το ερώτημα** «μα είναι τώρα αυτό όνομα για γυναίκα;», αναλογιζόμενος πως το όνομα της συντρόφου του «Αντριάνα» είναι αδιανόητο σε γυναίκα, αποδεικνύοντας πως οι παλιές ιδέες, οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα δεν ξεριζώνονται εύκολα από το κοινωνικό ασυνείδητο και το συλλογικό υποσυνείδητο. Μάλιστα, οι τελευταίες σκέψεις του ήρωα

στο μικροδιήγημα («Οι αληθινοί άντρες ... πράττουν πρακτικά») αισθητοποιούν το μέγεθος του ψυχικού του αδιεξόδου αλλά και το μέγεθος της ψυχικής του ανεπάρκειας.

Θεωρώ πως η αντίδραση του πρωταγωνιστή είναι υπερβολική και άκρως ιδεοληπτική. Νιώθω πως ξεπερασμένες και επικίνδυνες ιδεολογίες εξακολουθούν να υπάρχουν στην κοινωνία μας, καθιστώντας τις ανθρώπινες σχέσεις δυσχερείς και σπέρνοντας το μίσος και το φανατισμό στην κοινωνία.

Θέμα Δ

ΘΕΜΑ Δ (ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ)

Επικοινωνιακό πλαίσιο: Ομιλία εκπροσώπου Μαθητικής κοινότητας

Στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου.

Αφορμή: Η παγκόσμια Ημέρα Προστασίας των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

Προσφώνηση:

Αξιότιμο κοινό/Αξιότιμες Κυρίες και Κύριοι

Πρόλογος

Ιδιότητα του ομιλητή

Αφορμή ομιλίας - Θέμα

Αναφορά στα Ζητούμενα

Κύριο Μέρος :

Α ζητούμενο: Φαινόμενα παραβίασης των δικαιωμάτων της γυναίκας στην σύγχρονη εποχή στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο

(Ενδεικτική αναφορά)

- ενδοοικογενειακή βία (σωματική και λεκτική), βιασμοί, γυναικοκτονίες
- σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας
- δυσκολία επαγγελματικής ανέλιξης και χαμηλότερες αμοιβές
- στέρηση δικαιώματος μόρφωσης
- περιορισμένη εκπροσώπηση στην πολιτική ζωή και σε θέσεις ευθύνης
- επιβολή συγκεκριμένων ενδυματολογικών επιλογών σε κάποια θεοκρατικά κράτη

Β ζητούμενο: Πως η νέα γενιά μπορεί να συμβάλει έμπρακτα στην επίτευξη της ισότητας των φύλων:

(Ενδεικτικές απαντήσεις)

- συμμετοχή σε ειρηνικές πορείες και δράσεις, σε κινήματα που αφορούν την ενημέρωση των νέων για την ισότητα των φύλων
- καταγγελία φαινομένων παραβίασης των δικαιωμάτων και αποδοκιμασία σε όποιον με την συμπεριφορά και τους λόγους του προωθεί την ανισότητα των φύλων
- κριτική στάση απέναντι στα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις απέναντι στο γυναικείο φύλο
- συμπεριληπτική νοοτροπία - σεβασμός και ανεκτικότητα
- διεκδίκηση και έμπρακτη εφαρμογή της αξιοκρατίας και της ίσης αντιμετώπισης των φύλων σε όλο το φάσμα της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής (εργασιακό, επιστημονικό, πολιτικό χώρος
- συνεχής αγώνας και πολιτική δράση για την διεκδίκηση ενός νομοθετικού πλαισίου που προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα
- ισότητα, σεβασμός και καταμερισμός εργασιών εντός του οικογενειακού πλαισίου

Επίλογος:

Σύνοψη

Συμπέρασμα / προτροπή

Αποφώνηση

Σας ευχαριστώ

Ευχαριστώ για τον χρόνο σας